

Sygn. akt VII Ka 506/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Brzózka (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Błachowicz - Drózdź

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Częstochowa – Północ w Częstochowie Moniki Adamus - Rogowskiej
po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2018r.

sprawy **E. G. c. E. i J. ur. (...) w C.**

oskarżonej o czyn z art. 177 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 25 stycznia 2018 r. , sygn. akt III K 918/17

orzeka:

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla zawarte w punkcie 2 orzeczenie o zasądzeniu nawiązki na rzecz oskarżycielki posiłkowej U. M. i zawarte w punkcie 3 orzeczenie o zasądzeniu świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zwalnia E. G. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VII Ka 506/18

UZASADNIENIE

E. G. została oskarżona o to, że :

w dniu 6 lipca 2017 roku ok. godz. 10.00 w C. na ul. (...) woj., (...) kierując samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że wykonując manewr włączania się do ruchu z posesji nr (...) na jezdnię ul. (...) nie zachowała szczególnej ostrożności nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu i wjechała na drogę dla rowerów , gdzie potrąciła kierującą rowerem marki T. U. M. jadącą w kierunku ul. (...), która w wyniku potrącenia doznała obrażeń ciała w postaci złamania kompresyjnego trzonu kręgu Th 12 oraz złamania biodra i uda lewego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała lub rozstrój zdrowia pokrzywdzonej na okres powyżej dni 7,

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 25 stycznia 2018 r. w sprawie o sygn. akt III K 918/17 Sąd Rejonowy w Częstochowie:

1. na mocy art. 66 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonej E. G. o czyn z art. 177 § 1 k.k. warunkowo umorzył na okres 1 (jednego) roku;

2. na mocy art. 67 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonej na rzecz oskarżycielki posiłkowej U. M. kwotę 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych tytułem nawiązki;

3. na mocy art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzekł od oskarżonej świadczenie pieniężne w wysokości 1000 (jednego tysiąca) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;

4. na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonej na rzecz oskarżycielki posiłkowej U. M. kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) oraz należny podatek VAT od powyższej kwoty tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru;

5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca E. G., zarzucając mu:

1. rażąco niewspółmierność nawiązki, orzeczonej w kwocie 15.000 zł oraz świadczenia pieniężnego, orzeczonego w kwocie 1.000 zł, tj. orzeczenia świadczeń w wysokości nieadekwatnej do okoliczności sprawy, w szczególności społecznej szkodliwości, motywacji oskarżonej, jej zachowania po wypadku, stopnia naruszenia ciężących na niej obowiązków, okoliczności, w których doszło do przedmiotowego zdarzenia, w tym znikomej winy oskarżonej;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść wyroku, a polegający na przyjęciu, że wyliczenia wartości szkody w przedmiotowej sprawie było utrudnione (str. 3 uzasadnienia) chociaż w tym zakresie nie przeprowadzono żadnego dowodu.

W konkluzji podnosząc powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i odstąpienie od zasądzenia nawiązki i świadczenia pieniężnego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Wniesiona apelacja wnosząc o odstąpienie od orzekania nawiązki i świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej okazała się zasadna.

Nakładane w myśl przepisu art. 67 § 3 k.k. obowiązki nie mają charakteru kar, lecz mają, zgodnie z funkcją okresu próby, w stosunku do poddanego próbie pełnić zadanie wychowawcze i weryfikujące postawioną prognozę kryminologiczną. Wychowawczy charakter obowiązków wyraża się w oddziaływaniu w kierunku stabilizacji właściwej postawy wobec wartości i dóbr chronionych prawem (por. Andrzej Zoll, Komentarz do art. 76 Kodeksu karnego, System Informacji Prawnej LEX). Orzeczone w niniejszej sprawie obowiązki miały charakter fakultatywny. Oceniając całokształt okoliczności przedmiotowych i podmiotowych stwierdzić należy, że nie było potrzeby orzekania wobec E. G. nawiązki i świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. E. G. jest osobą w wieku emerytalnym, wdową, utrzymującą się z renty rodzinnej, funkcjonującą w społeczeństwie w sposób prawidłowy przez cały okres życia. Nie była nigdy karana. Przestrzegała zasad współżycia społecznego i porządku prawnego. Nieumyślnie tylko naruszyła zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Posiadała opłacone ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej uczestnika ruchu drogowego Co istotne jeszcze przed datą wydania wyroku przez Sąd Rejonowy (...)decyzją z dnia 9 listopada 2017 r. U. M. w związku ze szkodą związaną ze zdarzeniem objętym niniejszym postępowaniem wypłacił łączną kwotę 6.860 zł. Na wyżej wymienioną kwotę składały się kwoty 6.600 zł tytułem zadośćuczynienia, 120 zł tytułem zniszczonych rzeczy, 100 zł tytułem dojazdów, 40 zł tytułem kosztów leczenia. Jeżeli wypłacone kwoty nie rekompensują całości szkód czy zadośćuczynienia U. M., jeżeli ich zaistnienie wykaże, może wystąpić przeciwko ubezpieczycielowi na drogę procesu cywilnego. Przy przedstawionych powyżej okolicznościach dla

zrealizowania celów postępowania nie było potrzeby nałożenia obowiązków o charakterze wychowawczym , w tym w sytuacji, gdy odszkodowanie i zadośćuczynienie w niemałych kwotach zostały U. M. wypłacone. Stabilność właściwej postawy i funkcjonowania w społeczeństwie E. G. nie budzi przy tym wątpliwości.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy uchylił zawarte w punkcie 2 orzeczenie o zasądzeniu od E. G. nawiązki na rzecz oskarżycielki posiłkowej U. M. i zawarte w punkcie 3 orzeczenie o zasądzeniu od E. G. świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, w pozostałej części wyrok utrzymał w mocy. Na zasadach słuszności , wobec zasadności zarzutów apelacyjnych zwolnił E. G. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Podstawą prawną orzeczenia Sądu Okręgowego były przepisy art. 437 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k.